

Γλώσσα Ελληνική

Αχ, η γλώσσα θα μιλιέται στους αιώνες που θα 'ρθουν,
σαν αγάπη π' αγαπιέται από νέους που ποθούν;
Μία γλώσσα, μα τι γλώσσα, νέα και Ελληνική,
που και ποιητή διδάσκει, όταν θέλει, λογική!

Τέτοια κάλλη, τόση δόξα, ο μεγάλος θησαυρός,
είναι δώρο των Ελλήνων, δεν τον έχ' άλλος λαός.
Όμηρος και Ευριπίδης, Πίνδαρος με τη Σαπφώ
θενά δώσουνε τα χέρια να πιαστούνε στο χορό.

Θουκυδίδης, Δημοσθένης, Σόλων, Πλάτων, Σολωμός,
όλοι στο χορό θα μπούνε και θα γίνει χαλασμός!
Παλαμά θα παρασύρουν και Καβάφη ντροπαλό,
Ρήγα και το Μακρυγιάννη για να μπούνε στο χορό.

Κι άλλοι πιο πολλοί θα τρέξουν, δε βολει να μετρηθούν
δίχως τόμοι να γεμίσουν, μα την άκρη δε θα βρουν.
Από τα πολλά στολίδια, η Παιδεία πιο πολύ,
την Ελλάδα τη στολίζει, με τη Γλώσσα την καλή!

Αν τα δύο ζευγαρώσουν σε κορμί αθλητικό,
άνθρωπο θα διαπλάσουν με καρδιά και με μυαλό.
Άνθρωπος είναι το κτήμα της Ελλάδος εξ αρχής!
Με θεόπνευστο το πάθος, συ να το καλλιεργείς.

Βάση της παιδείας είναι κάθε γλώσσα των λαών,
των Ελλήνων Γλώσσα μόνο είναι γλώσσα και θεών!
Ημιθέων, των ηρώων, φιλοσόφων τολμηρών,
μελιστάλακτων ρητόρων και ποιμένων ποιητών.

Όσο δύναται καθένας, με τη θεία δωρεά,
να σκαλίζει, να ποτίζει τούτο τον αγρό καλά!
Σωτηρία της Ελλάδος, η Ευρώπη δε μπορεί,
με το ζόρι δα, να γίνει! Άλλη θέλει τακτική.

Και το χρέος θα ξοφλήσεις, της Πατρίδας της χρυσής,
αν ποιήματα της πλάσεις, κι ας μην είσαι ποιητής!
Μόνο τα γλυκά τα λόγια, σαν παιδάκι να της πεις
προς σεβάσμια Μητέρα, πειρασμό ν' αντισταθείς!

Πειρασμό που σε πειράζει και σε βάζει να τα πεις
όλα, έξω από τα δόντια, φιλαλήθης ποιητής!
Και σε βάζει να της ψάλλεις και τον άλλο τον ψαλμό,
σαν αρκούδα να χορεύει στου Σατύρου το ρυθμό.

Σαν το μάγεμα του μάγου, του μαγεύει την καρδιά
Γλώσσα, με το μέτρο λόγου θα χαρίσει Λευτεριά.
Στον καλό κι ευλογημένο, των Ελλήνων το Λαό,
γιους πολλούς έκαμε Γαία, μα δεν έχει σαν κι αυτό!

Με του γύφτου το νταούλι, το κλαρίνο, το βιολί,
που τον Αύγουστο θα παίζουν τη δημώδη μουσική,
άλλοτε χοροπηδώντας κι άλλοτε λυπητερή,
νέοι, γέροι θα χορεύουν στην ευρύχωρη αυλή.

Στο μεγάλο πανηγύρι κι οι παλιοί καλοί Θεοί
θα καταδεχτούν να λάβουν πρώτη θέση στην αυλή!
Ήλιος καθαρός θα λάμπει στις κορφές του Παρνασσού
στη γλυκιά γιορτή του Νόστου, την αρχή του γυρισμού!

Και βαρέλι γιοματάρι, με κρασί το δυνατό,
θ' ανοιχτεί και τα κοράσια θα κερνάνε το χορό.
Μια φωνή θα τον καλέσει, Αφροδίτης ή Ερμή:
“Σήκω τώρα, η σειρά σου, φιλαλήθη ποιητή!”

Μα, τα πόδια θα το λένε, σαν τα χρόνια τα καλά,
που τα χόρευε στον τόπο, τον αετό και την ιτιά;
Κι αν τα πόδια δεν το λένε, η καρδιά θενά το πει,
ποίημα καλό θα πλέξει η ψυχή του ποιητή!

Στον ποιητικό ρυθμό του τα λεβέντικα κορμιά
θα χορεύουν και θα κάνουν κι άλλα πιο πολλά παιδιά.
Ζήτω στη Ζωή θα λένε, θα πηδάνε πιο ψηλά
και το πόδι θα χτυπάνε, σαν ψαράς το χτάποδα!

Της Ελλάδας οι παρθένες θα θαυμάζουν το χορό,
με τα μάτια θα διαλέγουν τον καλύτερο γαμπρό!
Θα παλεύουν μέρα-νύχτα με τον Έρωτα μαζί,
εναντίον του Θανάτου, να τον βγάλουν νικητή!

Τα σταφύλια θα τρυγάνε, θα θερίζουν τα σπαρτά,
γράμματα θα μελετάνε, λόγια τα ποιητικά!
Και το ποίημα θα πάρουν, σαν καλό συνοδηγό,
σε δρομάκι που θα δείχνει καθαρά τον Όλυμπο!

X. K. E.